

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio XXXII. Cur verò tu Christianus appellaris?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Cor. 3. 11. Fundamentum enim aliud nemo potest ponere. At potest superædificare, præter id quod positum est, quod est Christus Iesus.

um, sed nostram infirmitatem & indignitatem.

QVÆSTIO XXX.

Creduntne igitur illi in unicum summum Seruatorem Iesum, qui à Sanctis, aut à se aut aliunde felicitatem aut salutem querunt?

* Non.
Est
† quidē,
* tamen
† aut
* non
† aut

RESP. * Ita. Etenim verbo, † eo Seruatore gloriantur, & reip̄a * non abnegant unicum summum Seruatorem Iesum. Necessè est enim, † & Iesum * esse perfectum Seruatorem^a, † & qui eum Seruatorem vera fide amplectuntur, eos omnia in ipso possidere, mediate vel immediate, quæ ad salutem requiruntur^b.

^a Col. 1. 19. 20. Col. 2. 10. b Ioh. 1. 14. Ioh. 1. 16. Heb. 7. 25.

^a Col. 1. v. 19. 20. Ut sit in omnibus ipse Primatum tenens: quia in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare; & per eum reconcilians omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis eius siue quæ in terris siue quæ in cælis sunt. Col. 2. 10. Estis in illo repleti, qui est Caput omnis Principatus & Potestatis.

RESP. a Primari ad saluandum non de rogat intercessio Sanctorum plus, quam Principatui Ministerium famulorum. Facta horum tribuuntur illi.

b Ioh. 1. 14. Et Verbum caro factum est, & habitauit in nobis. 16. Et de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia. Heb. 7. 2. Unde & saluare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper viuens ad interpellandum pro nobis.

RESP. Cum h. sce stat salua Sanctorum Intercessio; non quæ sit de absoluta necessitate medij necessaria, vt primariò saluans per se; sed utilis sit vt adiuuans, non De-

DOMINICA XII.

QVÆSTIO XXXI.

Quare appellatur Christus, hoc est, vnctus?

RESP. Quod à patre^a ordinatus^b, & Spiritu Sancto vnctus sit, c summus propheta ac doctor^d, qui nobis arcanum consilium & omnem voluntatem patris de redemptione nostri patefecit^e; & summus pontifex^f, qui nos vnico sacrificio cruento sui corporis redemit^g, nunc quoque pretium redemptionis per S. Sacramenta nobis applicat, ac assidue pro nobis apud patrem intercedit^h, & Rexⁱ, qui nos suo verbo^k & spiritu in Ecclesia sua sub visibili Capite gubernat, & partem nobis salutem tuetur ac conseruat^m.

^a Act. 4. 27. b Luc. 4. 18. ex Esa. 61. 1. Act. 2. 36. c Heb. 1. 9. ex Pl. 45. 8. Act. 10. 38. d Act. 3. 22. ex Deut. 18. 15, Mat. 17. 5. e Io. 15. 18. Ioh. 15. 15. f Psal. 110. 4. Hebr. 3. 1. g Hebr. 10. 10. Heb. 10. 4. h Rom. 8. 34. i Psal. 2. 6. Ioh. 18. 27. k Pl. 110. 2. Pl. 119. 105. l Psal. 143. 10. Ioh. 16. 7. 13. m Ioh. 10. 27.

QVÆSTIO XXXII.

Cur verò tu Christianus appellaris?

RESP. Quod per Baptismum & fidem
Qq 2 dem

dem membrum sum Iesu Christi^a, & vnctionis ipsius particeps: ^b vt & nomen eius confitear^c, meque sistam ipsi viuam gratitudinis hostiam^d, & in hac vita contra peccatum, & Satanam libera ab peccatis mortalibus & bona conscientia pugnem^e, & postea æternum cum Christo regnum in omnes creaturasteneam^f.

^a 1. Ioh. 2. 20. Gal. 4. 6. b. 1. Ioa. 2. 27. 2. Cor. 1. 21. 22. c. 1. Pet. 2. 9. d. 1. Pet. 2. 5. Rom. 12. 1. e. Rom. 6. 12. 13. Eph. 6. 12. 1. Pet. 5. 8. 9. f. Apoc. 3. 21. 2. Tim. 2. 12.

^a Ioh. 2. 20. Vos vnctionem habetis à Sancto, & nostis omnes, Gal. 4. 6. Quoniam estis filij, misit Deus spiritum filij sui in corda vestra clamantem Abba pater.

RESP. ^a Hinc Christiani sumus, & filij, an iræ autem quisque vel gratiæ, nemo scit: sicut & viuumne, an mortuum sit membrum.

DOMINICA XIII.

QVÆSTIO XXXIII.

Quam ob causam Christus vocatur Filius Dei unigenitus, cum nos quoque sumus filij Dei?

RESP. Quia solus Christus est coæternus^a coequalis^b, & naturalis^b æterni patris filius: nos autem propter eum ex gratia à patre adoptati sumus^c.

^a Hebr. 9. 14. 1. Ioh. 1. 1. 2. 3. b. Hebr. 1. 2. 3. Ioh. 5. 18. Rom. 8. 32. c. Eph. 1. 5. 6. Ioh. 1. 12. Gal. 3. 26.

QVÆSTIO XXXIV.

Quâ de causâ appellas eum Dominum nostrum?

RESP. Quia corpus & animam nostram^a à peccatis^b, non auro nec argento, sed pretioso suo sanguine redimens^c, & ab omni potestate Diaboli liberans^d, nos sibi proprios vindicauit^e, tantum ne ab eo desciscamus volentes.

^a 1. Cor. 6. 20. b. Col. 1. 14. c. 1. Pet. 1. 18. 19. d. Heb. 2. 14. 15. e. Tit. 2. 14.

DOMINICA XIV.

QVÆSTIO XXXV.

Quid credis? cum dicis, Conceptus est per Spiritum Sanctum, Natus ex Maria virgine?

RESP. Quod ipse Filius Dei^a qui est & permanet verus Patri coequalis^b, & æternus Deus^b, naturam vere humanam^c, ex carne & sanguine perpetua Virginis Mariæ^d, operatione Spiritus Sancti^e assumpsit^f, vt sit verum semen Dauidis^g, fratribus suis per omnia similis^h, excepto peccatoⁱ.

^a Gal. 4. 4. b. 1. Ioh. 5. 10. Rom. 9. 5. Heb. 1. 10. 11. 12. c. 1. Ioh. 1. 1. 2. Luc. 2. 4. 39. Mat. 26. 38. d. Esa. 7. 14. Luc. 1. 26. 27. 30. 31. 32. Mat. 1. 23. e. Luc. 1. 34. 35. f. Heb. 2. 16. Ioh. 1. 14. 1. Tim. 3. 16. g. Act. 2. 30. Act. 13. 22. 23. h. Hebr. 2. 17. Philip. 2. 7. i. 1. Ioh. 3. 5. Heb. 4. 15.

QVÆ